

Sygn. akt V KK 244/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2019 r.,

sprawy **I. J.**

skazanego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 61 § 1 k.k.s. i innych

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 31 stycznia 2019 r., sygn. akt IV Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt VII K [...],

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego I. J. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza treści kasacji prowadzi do wniosku, że przedstawione w niej zarzuty koncentrują się wokół kwestii: błędnego uznania, że skazany został prawidłowo zawiadamiany o czynnościach na etapie postępowania przygotowawczego, w tym w zakresie zawiadomienia o terminie końcowego zaznajomienia z materiałami śledztwa, a zatem w konsekwencji błędnego, uznania, że zachodzą warunki do skierowania sprawy na rozprawę główną, a także braku własnych ustaleń Sądu I instancji w przedmiocie wysokości uszczuplenia podatkowego, co skutkowało wydaniem rozstrzygnięcia rażąco niesprawiedliwego, a to z kolei obligowało Sąd Okręgowy w W. do wyjścia poza granice zaskarżenia apelacji oskarżyciela

publicznego, jak też wadliwego zastosowania instytucji nadzwyczajnego obostrzenia kary.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu kasacyjnego podkreślić należy, na co słusznie wskazano w odpowiedzi prokuratora na kasację, że kierowana do I. J. korespondencja była wysyłana na adres, który wskazał on jako adres do doręczeń. I. J. miał świadomość konsekwencji z art. 139 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. (pod formularzem pouczeń o prawach i obowiązkach podejrzanego na k. 192 akt sprawy figuruje jego podpis), stąd też należy uznać, że sam na mocy własnej decyzji pozbawił się możliwości uzyskiwania informacji o swojej sytuacji procesowej w postępowaniu karnoskarbowym. Nie znajdują również potwierdzenia w zgromadzonym materiale procesowym twierdzenia Autora kasacji, jakoby skazany I. J. wskazywał organom procesowym, że jedynymi pewnymi środkami komunikacji z nim są droga telefoniczna lub mailowa. Bez znaczenia, w świetle przepisu art. 139 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., pozostaje przy tym okoliczność, że nieruchomości, wskazana jako adres do doręczeń, została przysądzona na rzecz nowych właścicieli w trybie art. 998 § 1 k.p.c. Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut należy ocenić jako niezasadny.

Odnosząc się z kolei do drugiego z podniesionych zarzutów obrazy prawa procesowego wskazać należy, że dotyczy on w zasadzie tego samego rzekomego uchybienia, albowiem Autor kasacji podnosi, że Sąd Okręgowy w W. dopuścił się obrazy prawa procesowego poprzez brak wyjścia poza granice zaskarżenia apelacji prokuratora w sytuacji, gdy na etapie postępowania przygotowawczego dopuszczono się błędów, które ograniczały prawa procesowe skazanego. Mając na względzie trafne uwagi przedstawione w pisemnej odpowiedzi prokuratora na kasację przyjąć należy, że wszystkie wymienione przez skarżącego instytucje kamoprocesowe, po które I. J. mógł sięgnąć, a czego jednak nie zrobił w toku postępowania karnoskarbowego, takie jak: ustanowienie obrońcy, wniesienie odpowiedzi na akt oskarżenia, złożenie wyjaśnień przed sądem, „możliwość wyrażenia skruchy” były wynikiem wyłącznie jego braku aktywności i zawnionego zaniechania zgłoszenia zmian adresowych.

Za całkowicie bezzasadne należy również uznać zarzuty dotyczące braku poczynienia własnych ustaleń w przedmiocie wysokości uszczuplenia podatkowego

oraz zastosowania instancji nadzwyczajnego obostrzenia kary. Akceptując w pełni, zaprezentowaną w pisemnej odpowiedzi prokuratora na kasację argumentację dotyczącą tych zarzutów, Sąd Najwyższy nie widzi potrzeby jej przytaczania w uzasadnieniu niniejszego postanowienia i odsyła do lektury tego dokumentu (por. strony 8 – 10 pisemnej odpowiedzi na kasację Prokuratora Prokuratury Okręgowej w W. z dnia 23 kwietnia 2019 r.)

Kierując się powyższymi motywami Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. postanowił jak na wstępie.

aw